

עפ"ג 32071/04/15 - יהודה סני סבג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 32071-04-15 סבג נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: ס/107851/12

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערער: יהודה סני סבג
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

1. המערער הורשע בבית משפט קמא על סמך הודייתו ב- 3 עבירות שעניינן סמים: ייצור הכנה והפקה של סם מסוכן, עבירה על סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים. החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + ג' רישא לפקודה. וכן החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו, עבירה לפי 10 רישא לפקודה. כל העבירות גם יחד מתייחסות לתאריך 15.11.12. בתאריך זה החזיק המערער בדירתו ברח' דיזינגוף בת"א סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 50 ק"ג נטו שאותם גידל בעצמו. בדירה החזיק המערער בצידוד רב המהווה מעבדת סמים, משקל אלקטרוני, חומרי דישון, מכלי ריסוס ומכאן העבירות הנוספות.
2. הודייתו של המערער ניתנה בעקבות הסדר טיעון שנערך בינו לבין התביעה. בהתאם להסדר הטיעון התביעה עתרה לעונש של 21 חודשי מאסר בפועל שלצידם מאסר על תנאי, קנס וחילוט כל הרכוש שנתפס בבית המערער. ההגנה היתה רשאית לטעון כראות עיניה לענישה נמוכה יותר. עוד הוסכם על הצדדים שהמערער יישלח לקבלת תסקיר של שירות המבחן: **"על-מנת שזה יבחן את כלל נסיבותיו וייתן המלצה עונשית"**.
3. בית משפט קמא (כב' השופט ש' בקר) פעל בהתאם להסדר והפנה את המערער לקבלת תסקיר של שירות המבחן. בפועל בסופו של יום היו בפני בית משפט קמא שני תסקירי שירות מבחן, האחד מתאריך עמוד 1

23.11.14 והשני מתאריך 5.3.15. בדיעבד חלק לא מבוטל מטענותיו של המערער בפנינו מתייחסות לתסקירי שירות המבחן, השתלשלות הדברים לגביהם ומשמעותם, ועל כך בהמשך.

לאחר קבלת התסקיר השני סבר בית משפט קמא, כי אין מקום לדחיות נוספות והטיל על המערער את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 19 חודשים בניכוי ימי מעצרו.
- ב. מאסרים על תנאים לתקופות משתנות בהתאם לעבירות שמדובר בהן.
- ג. חילוט הרכוש הרלוונטי.
- ד. על המערער הוטל קנס בסך 5,000 ₪.

על גזר הדין הערעור בפנינו.

4. על אלה עמד בית משפט קמא בגזר הדין:

מדובר בכמות גדולה מאוד של סם, 50 ק"ג של סם והכמות מדברת בעד עצמה. המתחם הראוי בתיק זה הוא מתחם שנע בין 18 ל- 33 חודשי מאסר. מתחם זה נקבע בפסיקה של בית המשפט המחוזי בפסקי דין שבהם כמות הסם שדובר בה היתה קטנה בהרבה מזו שמדובר בה בתיק הנוכחי, שעל כן אין ספק שהיא הולמת גם את התיק הנוכחי. למעשה רק לשיטתו של בית משפט קמא, לא היה צורך בקביעת מתחם שהרי המדינה הגבילה עצמה ל- 21 חודשי מאסר, עדיין ראה בית משפט לנכון לציין כי זהו המתחם ההולם.

המערער הודה ולקח על עצמו אחריות. בית המשפט נתן דעתו לאמור בתסקיר שירות המבחן באשר לנסיבות חייו של המערער. המערער היה בעבר מר ישראל בתחום פיתוח השרירים והגוף, וזאת למרות העובדה שעבר תאונת דרכים קשה שלאחריה הצליח להשתקם פיזית. בית המשפט סבר כי אין זה המקום לחרוג מהמתחם שנקבע על-ידו בשל טעמי שיקום. המערער כבר הורשע בעבר, הוטל עליו עונש שראה לנגד עיניו את שיקומו, והמערער כהגדרתו של בית משפט: "בעט בדלי", קרי: "פתח" את המעבדה. על רקע זה: **"לא נכון ולא הגיוני לעצום עין אל מול התנהגות זו, שכן מי לידינו יתקע כי גם הפעם, חרף המילים היפות, לא ישוב הנאשם לסורו"**.

בשילוב שבין עתירת המדינה, התנהלותו של המערער בעבר, היקף הסם שמדובר בו ומתחם הענישה כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט המחוזי, הטיל כאמור בית המשפט על המערער 19 חודשי מאסר.

5. לטענת הסנגור, בכך החמיר בית המשפט עם המערער. הנדבך הראשון עליו עמד הסנגור הן בהודעת הערעור והן בטיעון בפנינו, עניינו השתלשלות הדברים באשר לקבלת התסקיר. כאמור, הפנייתו של המערער לתסקיר היתה חלק מהסדר הטיעון שבין הצדדים. שירות המבחן עתר בפעם הראשונה (בתסקיר מיום 23.11.14) למתן דחיה של 3 חודשים: **"במידה שמצבו המשפטי מותיר פתח לניסיון**

טיפול. שירות המבחן ציין באותו תסקיר כי המערער נמצא על סיפו של קשר טיפולי ביחידה העירונית לנפגעי סמים ועל כן העלה את האפשרות למתן דחיה, כדי שניתן יהיה להמשיך לעקוב אחרי התקדמותו של המערער.

בתסקיר הנוסף ציין שירות המבחן כי המערער התחיל בתהליך הטיפול ותהליך זה מצוי "בשלב התחלתי יחסית". על רקע זה שבה קצינת המבחן ואמרה: "במידה והמצב המשפטי מאפשר המשך הניסיון הטיפולי, אנו נוכל לעקוב אחר התקדמותו במסגרת דחיה נוספת של הדיון ב- 3 חודשים".

בית משפט קמא לא נעתר בפעם זו לבקשת הדחיה ועל כך כאמור מלין הסנגור. לטענת הסנגור היה על בית המשפט לקבל המלצה עונשית מאת שירות המבחן ומשלא עשה זאת, יש מקום להחזיר את הדיון לבית משפט קמא על-מנת לקבל תסקיר נוסף ולהתייחס אליו בגזר הדין.

מעבר לכך, לטענת הסנגור, החמיר בית משפט קמא עם המערער בקביעת המתחם. המערער גידל סמים משום שהיה מצוי בחובות ובית המשפט לא התחשב בכך. התסקירים מצביעים על כך שמדובר בנסיבות חיים קשות. המערער כרגע מצוי לאחר פגיעה ברגלו, יש לו כאבים וצריך לטפל בו רפואית. המערער נתן את אותותיו במערער ובלשונו של הסנגור, המערער קיבל "פטיש של 5 ק"ג" והיה מקום להתחשב בכך.

6. התביעה טוענת כי העונש שגזר בין משפט קמא הולם ואין מקום להתערב בו.

באשר למתחם, המדינה מפנה לכך שמדובר במעבדת סמים ובגידול "מושקע" שבמהלכו השתמש המערער באמצעים רבים. המדינה מפנה אותנו למה שציין גם בית משפט קמא, לדברים שנאמרו על-ידי מותב זה בעפ"ג 46738-09-14 (והוזכר גם בפסק דינו של בית משפט קמא) לענין משמעותה של מעבדת סמים קונקרטית מפנה המדינה לתמונות שהוגשו בתיק זה שמסקפות את היקפה של המעבדה שמדובר בה, שורות על שורות של שתילים סדורים ומטופחים לצד האמצעים הנוספים ששימשו את המערער לגידול הסמים.

באשר להסתייגותיו של המערער בנושא התסקירים, בית משפט קמא לא חרג מהמתווה שהוסכם על הצדדים. בישיבה, שבה ניתנה הדחיה הראשונה אמר הסנגור כי לא יתבקשו דחיות נוספות ומכל מקום, לא היתה כל סיבה להיעתר פעם נוספת לדחיה, במיוחד כך כאשר מדובר בתחילת הטיפול כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן.

עוד טוענת התביעה, כי הסדר הטיעון מלכתחילה שיקלל כבר את ההתחשבות בנסיבות האישיות של המערער, שעל כן עתרה המדינה ל- 21 חודשי מאסר. אלמלא ההתחשבות בנסיבותיו הדעת נותנת כי היתה טוענת לענישה מחמירה יותר, כפי שנטען בתיקים אחרים שבהם מדובר היה במעבדת סמים.

בית משפט הלך צעד נוסף לקראת המערער כאשר לא הטיל עליו את תקרת הענישה אלא הסתפק ב- 19 חודשי מאסר.

7. שקלנו את טעונו הצדדים ודעתנו היא כי אין מקום להתערב בענישה.

נתחיל מאופייה של העבירה שמדובר בה -

גידול סם מסוכן הוגדר על ידי המחוקק כעומד באותה דרגה נורמטיבית כמו עבירות הסמים האחרות, קרי: הפצת סמים וסחר בהם. העונש המקסימלי שקצב המחוקק לצידה של עבירה זו הינו 20 שנות מאסר ולא בכדי. עונש זה נותן ביטוי לנזק הפוטנציאלי הגלום בהפצת הסמים כאשר גידולם של הסמים הוא השלב הראשון בדרך להפצתם.

בתיק שבפנינו דובר בלא פחות מ- 50 ק"ג סמים, כמות עתק שלא בכל יום בית משפט נתקל בשכמותה, גם בית משפט שהעיסוק בתחום הפלילי הוא לחם חוקו. בצדק הפנתה אותנו המדינה לתמונות שהוגשו לבית משפט קמא המשקפות את המעבדה, את הכלים שמדובר בהם ואת שורות השתילים. מדובר במעבדה מתוכננת, מוקפדת על כל המשתמע מכך.

במקרה הנוכחי אין גם צורך בהעלאת השערה באשר ליעדם של הסמים שגודלו באותה מעבדה. המערער מסביר לנו כי הוא גידל את הסמים בשל החובות שהיה שרוי בהם, קרי: הוא התכוון להפוך את הסמים לכסף ובכסף להשתמש, במילים אחרות להפיץ את הסם שבגידולו עסק והשקיע מאמץ. המלחמה בנגע הסמים היא מלחמה סיזיפית, מתסכלת פעמים רבות שהרי על כל כמות סם שנתפסת, כל מעבדה שנחשפת, צוות אחרות במקומה. לצערנו, כערכאת ערעור, אנו רואים את התופעה של מעבדת סמים כמעט מידי שבוע והתיק הנוכחי מצטרף לתיקים רבים אחרים.

המתחם שקבע בית משפט קמא הוא מתחם ראוי ומכל מקום, כפי שציין, במקרה הנוכחי אין אפילו משמעות רבה למתחם שנקבע בהינתן תקרת הענישה שעליה הסכימו הצדדים.

8. באשר לתסקירי שירות המבחן -

לא ירדנו לסוף דעתו של הסנגור. בית משפט קמא הפנה את המערער לקבלת תסקיר ובכך אימץ את כל ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים. בית המשפט לא הפך עצמו בכך לעושה דברו של שירות המבחן ולא היה מקום לדחיה נוספת. גם הדחיה הראשונה היה בה משום הליכה לקראת המערער. חוות הדעת של שירות המבחן ניתנה במלואה. אין ב"נוסחה" שצריכה היתה להופיע בתסקיר על מנת להכשירו.

9. באשר לטענה בדבר שיקומו של המערער -

גם לענין זה מקובלת עלינו במלואה עמדתו של בית משפט קמא על שני היבטים:

ההיבט הראשון עניינו באמירה כי: **"...כאשר אדם מקים מעבדת סמים מוצלחת עד כדי גידול של 50 ק"ג של סם, אין הוא יכול "לבנות" על תסקירים ועל שיקום"**. אכן כך. ההיבט הציבורי והצורך לשרש את התופעה גוברים על שיקולי השיקום. אנו רואים להדגיש בענין זה כי מדובר בעבירה משנת 2012. עד היום אין בפנינו ולו תחילתו של שיקום ממשי, שעל כן גם מטעם זה לא ניתן לייחס משמעות של ממש לנושא השיקום.

ההיבט השני עניינו מיהותו של המערער שבפנינו. בצדק ציין בית משפט קמא כי אין זו הסתבכותו הראשונה. המערער כבר נידון בעבר, ותוך כדי היותו נתון במבחן הקים את המעבדה הנוכחית, שעל כן זה אין מקום לבוא

לקראתו פעם נוספת.

סוף דבר -

העונש שהטיל בית משפט קמא הוא מידתי וראוי, הולם הן את הסדר הטיעון והן את הנסיבות הקונקרטיות ויש לו, למערער, על מה לברך בכך שבית המשפט הסתפק בתקופה שהוטלה.

אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום כ"ט תשרי תשע"ו, 12/10/2015 במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד